

Dosarul nr. 3-331/19 (2-19195555-02-3-10122019)

Republica Moldova
Curtea de Apel Chișinău
HOTĂRÎRE
În numele legii

10 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții de Apel Chișinău

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Președintele completului, judecătorul

Bostan Angela

Judecătorii

Dașchevici Grigore și Mîra

Ghenadie

Grefier

Olesea Croitor

Examinînd, în ședință publică, acțiunea în contencios administrativ, înaintată de ***** împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind contestarea actelor administrative

A C O N S T A T A T :

Istoria nelitigioasă a procedurii, obiectul acțiunii înaintate;

La 10 decembrie 2019, *****, a sesizat Curtea de Apel Chișinău cu acțiunea în contencios administrativ, înaintată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 10 decembrie 2019 a fost convocată ilegal ședința în plen a Consiliului Superior al Magistraturii în care s-a emis actul administrativ individual ilegal defavorabil, și anume hotărârea privind atragerea la răspundere penală și eliberarea acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală - de perchiziție, de aducere silită, de reținere și de arestare în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, dl *****. De asemenea, s-a dispus suspendarea din funcția de judecător și din vicepreședinte al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ***** până la rămânerea definitivă a hotărârii pe cauza respectivă. Hotărârea ilegală a CSM a fost pronunțată în lipsa reclamantului, în ședința ilegală publică fixată pentru ora 9.00, 10 decembrie 2019, fapt notoriu conform art. 22 alin. (2) Codul administrativ. Astfel, conform art. 22 alin.(2) din Codul administrativ faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele

general notorii și faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Menționează că, la ședința Adunării Generale Extraordinare a Judecătorilor din 27 septembrie 2019 este cunoscut faptul că au fost revocați din funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii judecătoria, Gafton Luiza, Musteață Dorel, Cernat Nina, Anatol Galben, Moraru Petru și Micu Victor. Prin urmare, atât convocarea cât și ședința CSM din 10 decembrie 2019 a fost ilegală dat fiind faptul că a fost convocată/desfașurată de către foștii membri ai CSM revocați de Adunarea Generală Extraordinară a Judecătorilor la data de 27 septembrie 2019. Acești membri, ilegal și-au atribuit funcția oficială de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, precum și competențele ce caracterizează statutul juridic al acestora.

Susține că, prin acțiunile foștilor membri CSM, Moraru Petru, Luiza Gafton, Cernat Nina, Micu, Anatol Galben, și Musteață Dorel s-a uzurpat funcția de membru al CSM, din următoarele motive de drept.

Prin acțiunile acestor judecători revocați din funcția de membri ai CSM, nu numai că se încalcă dreptul la autoadministrare judecătorească, dar s-a încălcat dreptul la independență, inviolabilitate, libertate și inamovibilitate a judecătorului, Curții Supreme de Justiție, dl Stemioală Oleg.

În ce privește cadrul legal pertinent încălcat de CSM la emiterea actelor administrative contestate, reclamantul menționează că, conform art. 1 alin. (1) - (2) din Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Magistraturii este un organ independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătorec, și este garantul independenței autorității judecătorești. Consiliul Superior al Magistraturii exercită autoadministrarea judecătorească.

Potrivit art. 3 alin. (1) - (4) din Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Magistraturii este constituit din 12 membri. Șase membri din rândul judecătorilor, inclusiv doi membri supleanți, sunt aleși în Consiliul Superior al Magistraturii prin vot secret de către Adunarea Generală a Judecătorilor, aceștia reprezentând toate nivelurile instanțelor judecătorești. Se consideră aleși membri și membri supleanți ai Consiliului Superior al Magistraturii judecătoria care au acumulat mai mult de jumătate din voturile celor prezenți la adunare, conform ordinii descrescătoare a voturilor obținute.

Astfel, ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 10.12.2019 nu numai că a fost ilegal convocată, dar aceasta nici nu a fost deliberativă, deoarece erau prezenți doar 3 membri din 12. Specifică că, erau prezenți la ședință doar membrii de drept și 1 profesor de drept titular.

Din analiza hotărârii adoptate de Adunarea Generală Extraordinară a Judecătorilor din 27 septembrie 2019 membrii CSM, Moraru Petru, Luiza Gafton, Cernat Nina, Micu Victor, Anatol Galben și Musteață Dorel au fost revocați. Prin urmare conchide că alți membri ai CSM n-au fost aleși de către Adunarea Generală a Judecătorilor.

Susține că, Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii contravine flagrant prevederilor art. 116 alin. (1) - (6) din Constituție care stabilesc expres că judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii. Președinții și vicepreședinții instanțelor judecătorești sunt numiți în funcție de Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, pe un termen de 4 ani. Președintele, vicepreședinții și judecătorii Curții Supreme de Justiție sunt numiți în funcție de Parlament la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii. Ei trebuie să aibă o vechime în funcția de judecător de cel puțin 10 ani. Sancționarea judecătorilor se face în conformitate cu legea. În același sens, art. 14 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului, prevede că judecătorii au dreptul să beneficieze de drepturile și libertățile consacrate de Constituția și legislația Republicii Moldova.

Suplimentar la cele invocate, menționează că, art. 67 alin. (2) - (3) din Codul administrativ prevede că autoritățile publice au obligația să asigure condițiile pentru participarea persoanelor interesate la ședințele organelor colegiale, cu respectarea următoarelor reguli: a) anunțul privind ședința publică se afișează la sediul autorității publice, se publică pe pagina web oficială a acesteia și se transmite instituțiilor mass-media, cu cel puțin 5 zile înainte de desfășurarea ședinței; b) anunțul privind ședința publică trebuie adus la cunoștința cetățenilor și a asociațiilor legal constituite care au prezentat în scris sugestii și propuneri, cu valoare de recomandare, referitoare la unul dintre domeniile de interes public ce urmează să fie abordat în ședința publică; c) anunțul va conține data, ora și locul de desfășurare a ședinței publice, precum și ordinea de zi. (3) Difuzarea anunțului și invitarea specială a unor persoane la ședința publică se fac de către subdiviziunea responsabilă de relațiile cu publicul.

Art. 133 alin. (1) - (1) din Codul administrativ prevede că cvorumul reprezintă numărul minim necesar de membri prevăzut de lege pentru întrunirea valabilă a unui organ colegial sau emiterea unui act administrativ individual. Organul colegial acționează legal dacă sânt prezenți jumătate plus unul din membrii săi, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel. Conform art. 136 alin. (1) - (3) Codul administrativ calculul cvorumului și al majorității se face prin jumătate plus unu cu aproximare în minus, dacă este cazul (ex.: 4 din 7; 14 din 27). La calculul cvorumului și al majorității necesare nu se iau în considerare membrii organului colegial obligați prin lege să se abțină de la vot. Cvorumul și majoritatea se calculează la fiecare procedură de vot din cadrul ședinței organului colegial.

În virtutea circumstanțelor de fapt enunțate se atestă o încălcare a prevederilor art. 15 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, care prevede că Consiliul Superior al Magistraturii ca organ colegial își exercită atribuțiile în plen. Ședința Consiliului Superior al Magistraturii este deliberativă dacă la ea participă cel puțin două treimi din membrii lui.

În baza art. 6 alin. (1) lit. a) - b) Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, președintele Consiliului Superior al Magistraturii convoacă și prezidează ședințele Consiliului, coordonează activitatea Consiliului și repartizează materialele spre examinare, desemnează un raportor pentru prezentarea materialelor examinate. În același sens, art. 16 alin. (1) din Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, convocarea în ședință a Consiliului Superior al Magistraturii se face la inițiativa Președintelui acestuia.

Din faptele enunțate și raportate la dispoziția legală expusă, odată ce Dorel Mustață a fost revocat din funcția de membru al CSM, se desprinde concluzia evidentă că acesta a pierdut și calitatea de președinte interimar, iar prin urmare nu avea drept să exercite atribuții legale ale președintelui Consiliului Superior al Magistraturii. Astfel, este cert și un alt fapt precum că, operațiunea administrativă de convocare a ședinței extraordinare este una absolut ilegală.

Specifică că, art. 5 din Codul administrativ prevede expres că, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

În această ordine de idei, conform art. 15 alin. (1) - (2) Codul administrativ operațiunile administrative sânt manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice. Operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț.

Conform art. 20 din Codul administrativ dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit art.39 din Codul administrativ controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit.

Art. 189 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 10 alin. (1) Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

În conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) lit. a) Codul administrativ actele administrative individuale defavorabile sunt actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 70 alin. (1) Codul administrativ, dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil.

Conform art. 94 alin. (1) Codul administrativ înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis.

Din această perspectivă art. 15 alin. (4) din Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii la ședințele Consiliului Superior al magistraturii se citează în mod obligatoriu persoanele a căror probleme se examinează

Conform art. 31 Codul administrativ actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate, la caz, lipsește evident motivarea hotărârii contestate.

Conform art. 118 alin. (3) Codul administrativ motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Art. 32 alin. (2) Codul administrativ prevede că, în condițiile legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate. Așa dar, este cert faptul că, a fost încălcat principiul transparenței acțiunilor autorităților publice.

Hotărârea CSM este ilegală din motivul că contravine art. 22 Codul administrativ, care obligă autoritățile publice să cerceteze starea de fapt din oficiu, fapt, care cu desăvârșire nu a fost îndeplinit.

Menționează că, art. 21 alin. (1) Codul administrativ prevede că autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. a) Codul administrativ examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte

actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

La data de 4 februarie 2020, reclamantul ***** a depus cererea privind completarea temeiului legal al acțiunii. Astfel, în motivarea acesteia a indicat că, Consiliul Superior al Magistraturii a acționat contrar prevederilor art. 21 Codul administrativ, care prevede că, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

CSM-ul în calitate de autoritate publică a emis actul administrativ individual defavorabil contrar prevederilor art. 32 și 94 Codul administrativ. Potrivit art. 32 Codul administrativ procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuția unui participant, acestuia i se comunică neîntârziat, într-un limbaj clar și ușor de înțeles, acțiunile care trebuie întreprinse. În condițiile legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate. Conform art. 94 alin. (1) din Codul administrativ înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Astfel, reclamantul n-a fost citat și nici audiat în privința faptelor imputate. În sensul enunțat, art. 118 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Conform art. 15 alin. (3) al Legii nr. 947 din 19.07.1996, la ședințele Consiliului Superior al Magistraturii, se citează în mod obligatoriu persoanele a căror problemă se examinează.

Deasemenea invocă că, actul administrativ contestat nu conține nici un motiv pertinent, convingător, întemeiat și obiectiv, ci doar o expunere a așa numitului demers al Procurorului General interimar și o preluare a unor prevederi abstracte din lege, fapt contrar art. 92 Codul administrativ, care prevede că autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților.

În hotărârea contestată contrar principiului prezumției nevinovăției s-a făcut constatarea vinovăției, astfel, fiind indicat „...pentru săvârșirea infracțiunii”. Astfel,

nu operează cu noțiunea de bănuială rezonabilă, dar se face o constatare de vinovăție.

Hotărârea contestată contravine art. 29 Codul administrativ, care prevede că, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

Dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercițarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare. Conform art. 137 alin. (1) Codul administrativ în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Conform art. 23 alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Magistraturii examinează propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia - a adjunctului desemnat prin ordinul emis de Procurorul General doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziției judecătorului, fără a-și aroga atribuțiile unei instanțe judecătorești.

Astfel, pe lângă faptul că CSM și-a arogat atribuțiile unei instanțe judecătorești, expunându-se asupra vinovăției în dispozitivul hotărârii contestate, acesta n-a motivat și reflectat prin probe proporționalitatea și dreptul discreționar în privința respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziției judecătorului.

Solicitările reclamantului:

***** a solicitat anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la sesizarea Procuraturii Generale, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, ***** nr. 396/31 din 10 decembrie 2019 și a Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizării Procuraturii Generale, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, ***** nr. 396/31 din 10 decembrie 2019.

Expunerile pîrîţului asupra aspectelor de drept şi de fapt ale acţiunilor în contencios administrativ;

Prin referinţa depusă partea pîrîţ Consiliul Superior al Magistraturii, cu referire la convocarea şedinţei din 10 decembrie 2019 a menţionat că, în conformitate cu art. 15 al Legii nr.947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Magistraturii ca organ colegial îşi exercită atribuţiile în plen. Şedinţa Consiliului Superior al Magistraturii este deliberativă dacă la ea participă cel puţin două treimi din membrii lui. Aderent, art. 16 din Legea vizată stipulează că convocarea în şedinţă a Consiliului Superior al Magistraturii se face la iniţiativa Preşedintelui acestuia. Consiliul Superior al Magistraturii poate fi convocat şi la iniţiativa a cel puţin 3 membri ai lui. Data, ora şi locul şedinţei, ordinea de zi, proiectele hotărârilor ce urmează a fi adoptate şi materialele justificative ale acestora sunt aduse la cunoştinţa membrilor Consiliului Superior al Magistraturii cel mai târziu cu 3 zile înainte de şedinţă, cu excepţia cazurilor extraordinare. Astfel, menţionează că în cancelaria CSM, la 18 noiembrie 2019, a fost înregistrată sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acţiuni de urmărire penală în privinţa judecătorului Curţii Supreme de Justiţie, *****.

În sesizare, Procurorul General interimar, Dumitru Robu a indicat că la 14 octombrie 2019 Procurorul General interimar a pornit cauza penală nr. 2019978257, în temeiul bănuielii rezonabile privind comiterea de către judecătorul Curţii Supreme de Justiţie, *****, a infracţiunii prevăzute de art. 330² alin. (2), din Codul penal.

Ca urmare, Preşedintele interimar al CSM, în limitele competenţelor atribuite prin Lege, având şi alte chestiuni de soluţionat, a convocat şedinţa Plenului CSM nr. 31 pentru 10 decembrie 2019, ora 9:00, incluzând în ordinea de zi şi demersul Procurorului General interimar, Dumitru Robu. Or, în conformitate cu art. 23 din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la CSM, propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia - a adjunctului desemnat prin ordinul Procurorului General de pornire a urmăririi penale, de reţinere, de aducere silită, de arestare sau de percheziţie a judecătorului se examinează de către Consiliul Superior al Magistraturii imediat, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare.

Prin urmare, întru respectarea prevederilor legale pre-citate şi având în vedere că sesizarea a fost depusă la 18 noiembrie 2019, iar şedinţele Plenului CSM au fost contramandate de mai multe ori, din lipsă de cvorum, CSM a convocat şedinţa Plenului Consiliului Superior al Magistraturii şi a inclus pe ordinea de zi din 10 decembrie 2019 demersul cu privire la examinarea chestiunii referitoare la sesizarea procurorului General interimar, Dumitru Robu, privind eliberarea acordului la reţinere, aducere silită, percheziţie şi arestare a unui judecător.

Evidențiază că deși, reclamantul expune că operațiunea administrativă de convocare a ședinței extraordinare este una absolut ilegală din 10 decembrie 2019, autoritatea publică pârâtă notează că nu a avut loc o ședință extraordinară, dar o ședință ordinară cu includerea a 34 de chestiuni spre examinare.

La acest capitol, consideră necesar de a preciza că deși, reclamantul a făcut referire la Codul administrativ, și anume, art. 67 alin. (2)-(3), care prevede că autoritățile publice au obligația să asigure condițiile pentru participarea persoanelor interesate la ședințele organelor colegiale, cu respectarea mai multor reguli, una din care lit. a) anunțul privind ședința publică se afișează la sediul autorității publice, se publică pe pagina web oficială a acesteia și se transmite instituțiilor mass-media, cu cel puțin 5 zile înainte de desfășurarea ședinței, acesta nu urmează a fi aplicat la caz. Or, la caz, a fost convocată ședința Plenului CSM în conformitate cu art. 16 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

În acest context menționează că art. 5 al Legii privind actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017, care stipulează că normele juridice generale sunt aplicabile fie tuturor raporturilor sociale sau subiecților de drept, fie unor categorii de raporturi sau de subiecți, fără a-și pierde caracterul de generalitate, iar normele juridice speciale sunt aplicabile în exclusivitate anumitor categorii de raporturi sociale sau subiecți strict determinați. În caz de divergență între o normă generală și o normă specială, care se conțin în acte normative de același nivel, se aplică norma specială. În speță, Consiliul Superior al Magistraturii a aplicat legea specială, și anume, Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

În același timp, alegația reclamantului ce vizează respectarea art. 70 alin. (1) și 94 alin. (1) ale Codului administrativ raportate la art. 15 alin. (4) din Legea nr. 947, Consiliul opinează că audierea în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis, precum și informarea în scris a participanților despre aceasta în decursul unui termen rezonabil, nu urma a fi efectuată, or, aceasta ar fi contrar prevederilor art. 23 ale Legii CSM, care prevede expres că CSM examinează imediat, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare, propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia - a adjunctului desemnat prin ordinul Procurorului General de pornire a urmăririi penale, de reținere, de aducere silită, de arestare sau de percheziție a judecătorului.

Deasemenea susține reprezentantul pârâtului că, la caz urmează a se ține cont și de faptul că în dezbatere a fost pusă sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu privind darea acordului la aplicarea unor măsuri de restrângere, necesare pentru desfășurarea anchetei penale, procedură care se desfășoară în lipsa judecătorului vizat.

Respectiv nu era necesară prezența acestuia în ședința Plenului CSM pentru ai se solicita acordul de a fi reținut, adus forțat și percheziționat.

Cu referire la legalitatea exercitării mandatelor membrilor CSM reiterează următoarele. Consiliul Superior al Magistraturii consideră că hotărârea Adunării Generale Extraordinare a Judecătorilor din 27 septembrie 2019, prin care au fost revocate mandatele membrilor CSM este lovită de nulitate absolută, or, aceasta contravine tuturor prevederilor legale, prin care sunt reglementate temeiurile de revocare a membrilor CSM; temeiurile de convocare a adunării, procedura de convocare; competențele adunării și organele în drept să convoace adunarea cu această ordine de zi.

De fapt, Adunarea din 27 septembrie 2019, a fost convocată în lipsa temeiului legal de către Asociația Judecătorilor din RM, care are statut de asociație obștească, și de către un grup de judecători, aceștia asumându-și competențe, atribuite prin lege în exclusivitate Consiliului Superior al Magistraturii.

Atenționează că Asociația Judecătorilor și grupul de judecători nu dețin statut de autoritate publică. Asociația Judecătorilor are statut de organizație profesională obștească, înregistrată în modul prevăzut de lege.

Conform art. 1 din Legea nr.837 din 17 mai 1996 cu privire la asociațiile obștești: 1) Asociația obștească este o organizație necomercială, independentă de autoritățile publice, constituită benevol de cel puțin trei persoane fizice și/sau juridice (asociații obștești), asociate prin comunitate de interese în vederea realizării, în condițiile legii, a unor drepturi legitime. Orice asociație obștească are dreptul să organizeze întruniri cu membrii săi, în exercitarea doar a atribuțiilor stabilite prin lege la art. 24. Totodată, în sensul art. 25 din Lege, Asociația obștească este obligată să respecte Constituția și legislația Republicii Moldova, normele de drept internațional referitoare la domeniul de activitate al asociațiilor obștești, precum și normele prevăzute de statutul asociației.

La fel, grupul de judecători care a organizat și desfășurat adunarea, nu deține statut de autoritate publică, o astfel de noțiune lipsind în Codul administrativ.

Adunarea Generală Extraordinară a Judecătorilor din 27 septembrie 2019, nu poate fi considerată nici ca executare a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2019, prin care a fost obligat Consiliul Superior al Magistraturii să emită actul administrativ favorabil cu privire la convocarea Adunării Generale a judecătorilor (excepționale) în interiorul termenului prevăzut de art. 23 Legea nr. 514 din 6 iulie 1995 privind organizarea judecătorească.

Or, această hotărâre a fost pusă în executare, contrar tuturor normelor legale, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2019 prin care s-a dispus convocarea Adunării Generale Extraordinare a Judecătorilor la 27 septembrie 2019, începând cu ora 10, locația - Casa Sindicatelor, strada 31 August 1989, nr. 129, mun. Chișinău, cu proiectul ordinii de zi propus, încheierea fiind cu drept de recurs în termen de 3 zile, termen care expira la data de 27 septembrie 2019 ora 17:00. Curtea Supremă de Justiție și-a expus opinia asupra legalității acestei

încheieri abia la 16 octombrie 2019, respectiv încheierea a căpătat puterea lucrului judecat, doar la această dată.

Prin urmare, desfășurarea Adunării Generale Extraordinare a Judecătorilor din 27 septembrie 2019, cu începere la ora 10:00, nu a avut drept temei încheierea din 24 septembrie 2019 (care nu era în vigoare și executorie), fapt ce denotă că adunarea fost desfășurată de către o asociație obștească și grupul de judecători, în lipsa competențelor legale și a temeiului legal.

Prin prisma prevederilor art. 23² Legea nr.514 din 06 iulie 1995 cu privire la organizarea judecătorească decizia de convocare a Adunării Generale Extraordinare a Judecătorilor, ține în exclusivitate de competența CSM, fiind un drept și nu o obligație a CSM.

Totodată, potrivit alin.(2) al art.12 din Legea nr.947 din 19 iulie 1997 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, ridicarea mandatului de membru al Consiliului Superior al Magistraturii se efectuează: a) în caz de rămânere definitivă a actului de constatare prin care s-a stabilit emiterea/adoptarea de către acesta a unui act administrativ, încheierea directă sau prin intermediul unei persoane terțe a unui act juridic, luarea sau participarea la luarea unei decizii cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese; b) în caz de aflare în incompatibilitate, fapt stabilit prin actul de constatare rămas definitiv; b¹) în caz de nedepunere de către acesta a declarației de avere și interese personale sau refuz de a o depune, în condițiile art.27 alin.(8) din Legea nr.132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate; b²) în caz de dispunere de către instanța de judecată, prin hotărâre irevocabilă, a confiscării averii nejustificate; c) la propunerea Consiliului, în caz de neîndeplinire fără motive întemeiate a obligațiilor de membru stabilite de prezenta lege, precum și în caz de încălcare a incompatibilităților și interdicțiilor specificate la art.8 din Legea nr.544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului.

Ridicarea mandatului de membru al Consiliului Superior al Magistraturii se efectuează de către organul care a ales persoana în această calitate.

Adunarea Judecătorilor din 27 septembrie 2019, nu a reținut niciun temei de revocare a membrilor CSM.

Subliniază reprezentantul pîrîtului că, prin Hotărârea CSM nr. 366/21 din 24 septembrie 2019 a fost respinsă cererea unui grup de judecători privind convocarea Adunării Generale a Judecătorilor în ședință extraordinară, ca lipsită de temei. Hotărârea CSM nr. 366/21 din 24 septembrie 2019, nu a fost contestată de acest grup de judecători, fapt din care rezultă că aceștia au fost totalmente de acord cu motivele de respingere a cererii.

Totodată, potrivit alin.(7) art. 232 Legea nr.514-06.07.95 cu privire la organizarea judecătorească, Adunarea Generală a Judecătorilor este deliberativă dacă la ea participă majoritatea simplă a judecătorilor în exercițiu. Același cvorum

este necesar și pentru desfășurarea ședințelor extraordinare ale Adunării Generale a Judecătorilor.

Pentru ca adunarea din 27 septembrie 2019 să fie deliberativă era necesară prezența a 198 judecători în exercițiu. Este cert stabilit faptul că Adunarea Judecătorilor din 27 septembrie 2019 nu a fost deliberativă, fiind ridicate doar 184 buletine pentru vot, fapt declarat în cadrul Adunării de președintele Comisiei de vot domnul Anatolie Țurcanu. Or, de la momentul când președintele adunării domnul Alexandru Gheorghieș a declarat public că ședința se amână pe motiv că nu este cvorumul, o bună parte din judecători au părăsit Adunarea, (ex. judecătorii CA Cahul, o parte din judecătorii CSJ, o parte din judecătorii CA Chișinău ș.a.). În situația în care marea majoritatea judecătorilor care și-au dat votul de încredere acestor membri ai CSM nu s-au prezentat la Adunarea Generală a Judecătorilor din 27 septembrie 2019, membrii CSM care-i reprezintă, au obligația legală să acționeze în conformitate cu prevederile legale.

Consiliul Superior al Magistraturii menționează că hotărârea adoptată de Adunarea Judecătorilor din 27 septembrie 2019, privind revocarea membrilor CSM, la care face referire reclamantul, este absolut ilegală, motiv din care nu poate genera careva consecințe juridice, fiind lovită de nulitate absolută, nulitate pe care instanța de judecată este obligată să o constate din oficiu, în cadrul examinării acestei cauze.

Or, scopul Adunării Judecătorilor din 27 septembrie 2019 a fost revocarea membrilor CSM și alegerea altor membri la adunarea din 25 octombrie 2019, pentru a nu bloca activitatea întregului sistem judecătoresc. Este evident faptul că sistemul judecătoresc din țară nu și-a dorit să aleagă alți membri ai CSM, exprimându-și dezacordul cu hotărârea Adunării Generale Extraordinare a Judecătorilor din 27 septembrie 2019, prin neprezentarea la Adunarea Judecătorilor din 25 octombrie 2019, astfel demonstrând că un judecător este obligat să respecte legea dar nu să slujească unor interese meschine.

Eșuarea Adunării Judecătorilor din 25 octombrie 2019 a generat pierderea efectului hotărârii Adunării Judecătorilor din 27 septembrie 2019. Mai mult, remarcă că atât autoritățile naționale, cât și internaționale, recunosc în unanimitate prezenta componență a CSM.

În opinia autorității pârâte, argumentul invocat de reclamant, precum că foștii membri CSM au uzurpat funcția de membru al CSM, nu poate fi reținut.

Tot aici, menționează că ședința CSM din 10 decembrie 2019 a fost deliberativă, deoarece au fost prezenți 9 membri din 12, fiind prezenți următorii membrii: Dorel Mustață, Anatolie Galben, Nina Cernat, Luiza Gafton, Petru Moraru, Victor Micu, Ministrul Justiției al RM, Fadei Nagacevschi, Mariana Grama (Timotin) și Procurorul General, Alexandr Stoianoglo, iar în rezultatul deliberării și exprimării votului de membri ai CSM prezenți la ședință, cu 7 voturi „Pro” și unul „Contra”,

Plenul Consiliului a adoptat hotărârea în cauză, exercitând colegial atribuțiile în sensul art. 15 din Legea cu privire la CSM, Procurorul general neparticipând la votare, însă a susținut demersul înaintat.

Concomitent, CSM subliniază că urmare a eliberării acordului pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, de percheziție și de aducere silită în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, *****, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 330² alin.(2) din Codul penal, au fost efectuate acțiuni procesuale penale.

Respectiv, dacă instanța va dispune anularea hotărârii contestate, aceasta va afecta acțiunile întreprinse de către procurori și judecătorii de instrucție, care pot fi contestate în altă procedură.

Cu privire la argumentul reclamantului referitor la nemotivarea hotărârii adoptate de plenul CSM, învederează următoarele.

În conformitate cu art. 31 Cod administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

În consonanță cu art. 118 Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia. Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

În conformitate cu art. 119 Cod administrativ, conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert. Un act administrativ individual poate fi

emis în scris, verbal sau prin comportament concludent. Forma actului administrativ individual este aleasă de autoritatea publică care emite actul administrativ în baza dreptului discreționar corespunzător obligațiilor sale. La cererea unui participant, actul administrativ individual emis verbal este confirmat în scris în termen de o săptămână. Cererea se depune în decursul unei luni de la comunicarea actului administrativ. Autoritatea publică poate elibera o confirmare scrisă și din oficiu.

Potrivit art. 137 Cod administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În conformitate cu art. 225 Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În aceste împrejurări, consideră că alegația reclamantului precum că este lipsit elementul motivării, nu întrunește condițiile prevăzute de legislația în vigoare sus menționată și nu pot duce la anularea acesteia, acesta deoarece reclamantul, precum și reprezentantul acestuia nici nu au primit copia dispozitivului și hotărârii motivate, nici nu s-a interesat de numărul hotărârii adoptate și nici nu poate să se expună dacă aceasta este sau nu motivată.

Or, în Plenul ședinței CSM a fost pronunțat doar dispozitivul, indicându-se explicit numărul de voturi (7 Pro și 1 Contra).

Reclamantul a indicat că prin hotărâre s-a eliberat acordul pentru atragerea la răspundere penală, însă remarcă că lipsește o astfel de mențiune, or, art. 19 alin. (4) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, prevede expres că în cazul săvârșirii de către judecător a infracțiunilor specificate la art.243, 324, 326 și 330² ale Codului penal al Republicii Moldova, precum și în cazul

infracțiunilor flagrante, acordul Consiliului Superior al Magistraturii pentru pornirea urmăririi penale nu este necesar.

În ce privește pretinsa nemotivare a hotărârii, mai menționează că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că motivarea unei hotărâri constituie una dintre componentele dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale îi atribuie „instanței” obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților (CEDO, hotărârea din 20 aprilie 2010, în cauza Boldea c. României, §32-38).

De asemenea, prin prisma jurisprudenței CEDO, s-a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Potrivit practicii judiciare a Curții Europene, înalta Curte a statuat că textul art.6 al Convenției, obligă instanțele să-și argumenteze deciziile luate, însă, această obligație nu poate fi înțeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților procesului.

A mai invocat reprezentantul pârîului în referința suplimentară că, urmare a examinării sesizării depuse de Procurorul General Interimar și materialelor anexate la aceasta, Consiliul Superior al Magistraturii a eliberat Acordul pe marginea solicitărilor Procurorului General-interimar respectând întocmai prevederile art. 19 alin. (5) al Legii nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, care prescrie că judecătorul nu poate fi reținut, supus aducerii silite, arestat, perchiziționat fără acordul Consiliului Superior al Magistraturii și a avut ca scop evitarea nimicirii/ascunderii/modificării/înlocuirii probelor din cadrul dosarului penal pornit potrivit prevederilor art. 330/2 alin. (2) din Codul penal, dar și cu respectarea prevederilor art. 19 alin. (4) din Legea nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, care prevede că în cazul săvârșirii de către judecător a infracțiunilor specificate la art. 330/2 din Codul penal, acordul Consiliului Superior al Magistraturii pentru pornirea urmăririi penale nu este necesar.

Remarcă că sub aspect legal organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei, inclusiv și a celor care îl dezvinovătesc. Accentuează și faptul că, potrivit legislației, Consiliul Superior al Magistraturii examinează doar solicitarea Procurorului General sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru

dispunerea efectuării acțiunilor procesuale de urmărire penală, fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate.

Respectiv, prin hotărârea nr. 396/31 din 10 decembrie 2019 Consiliul Superior al Magistraturii a oferit posibilitate organului de urmărire penală să investigheze circumstanțele cauzei sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Reiterează reprezentantul pârâtului că în conținutul cererii de chemare în judecată nu este indicat nici un argument plauzibil privind pretinsa ilegalitate a hotărârilor contestate. De asemenea accentuează că, sub aspect procedural nu au fost admise derogări de la actele legislative și normative ce reglementează activitatea Consiliului Superior al Magistraturii, iar alegațiile reclamantului privind revocarea mai multor membri ai CSM-lui după Adunarea Generală Extraordinară a Judecătorilor din 27 septembrie 2019, nu sunt concludente.

Din considerentele expuse Consiliul Superior al Magistraturii solicită respingerea acțiunii în contencios administrativ formulate de ***** ca fiind neîntemeiată.

Aspecte procesuale relevante spetei:

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 decembrie 2019, în proceș în calitate de persoană terță a fost atrasă Procuratura Generală.

Prin referința depusă, Procuratura Generală a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ formulate de ***** ca fiind neîntemeiată.

În motivarea acesteia a indicat că, Procurorul General-interimar, Dumitru Robu a solicitat Consiliului Superior al Magistraturii eliberarea acordului la efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în cauza penală nr. 2019978257, pornită la 14.11.2019 în temeiul bănuielii rezonabile privind comiterea de către judecătorul Curții Supreme de Justiție, ***** a infracțiunii prevăzute de art. 330/2 alin. (2) din Codul penal.

Urmare a examinării sesizării și materialelor anexate la aceasta, Consiliul Superior al Magistraturii a eliberat acordul pe marginea solicitărilor Procurorului General -interimar respectând întocmai prevederile art. 19 alin. (5) al Legii nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, care prescrie că judecătorul nu poate fi reținut, supus aducerii silite, arestat, perchiziționat fără acordul Consiliului Superior al Magistraturii și a avut ca scop evitarea nimicirii/ascunderii/modificării/înlocuirii probelor din cadrul dosarului penal pornit potrivit prevederilor art. 330/2 alin. (2) din Codul penal, dar și cu respectarea prevederilor art. 19 alin. (4) din Legea nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, care prevede că în cazul săvârșirii de judecător a infracțiunilor specificate la art. 330/2 din Codul penal, acordul Consiliului Superior al Magistraturii pentru pornirea urmăririi penale nu este necesar. Remarcă că sub aspect legal organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a

circumstanțelor cauzei, inclusiv și a celor care îl dezvinovățesc. Accentuează terțul și faptul că, potrivit legislației, Consiliul Superior al Magistraturii examinează doar solicitarea Procurorului General sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea efectuării -acțiunilor procesuale de urmărire penală, fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate.

Respectiv, prin hotărârea nr. 396/31 din 10 decembrie 2019 Consiliul Superior al Magistraturii a oferit posibilitate organului de urmărire penală să investigheze circumstanțele cauzei sub toate aspectele, complet și obiectiv.

În altă ordine de idei, menționează că în conținutul cererii de chemare în judecată nu este indicat nici un argument plauzibil privind pretinsa ilegalitate a hotărârilor contestate. Accentuează că, sub aspect procedural nu au fost admise derogări de la actele legislative și normative ce reglementează activitatea Consiliului Superior al Magistraturii, iar alegațiile reclamantului privind revocarea mai multor membri ai CSM-lui după Adunarea Generală Extraordinară a Judecătorilor din 27 septembrie 2019, nu sunt concludente.

Luând în considerație cele relatate, în temeiul art.224 și 225 Cod administrativ, solicită respingerea cererii înaintate de către reclamantul ***** către Consiliul Superior al Magistraturii, privind anularea actelor indicate în partea rezolutivă a cererii de chemare în judecată.

Explicațiile participanților la proces prezentate în cadrul ședinței de judecată:

Reclamantul *****, în ședința de judecată nu s-a prezentat, ultimul fiind reprezentat de avocatul Sîrbu Ion.

Reprezentantul reclamantului- avocatul Sîrbu Ion, în ședința de judecată a susținut integral argumentele indicate în cererea de chemare în judecată, a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

Reprezentantul părții pârâte – Consiliul Superior al Magistraturii, Secrieru Alexandru – în ședința instanței de apel a susținut integral argumentele expuse în referința depusă, a solicitat respingerea acțiunii reclamantului ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul persoanei terțe Procuratura Generală-Boldesco Victoria, în ședința instanței de apel a pledat pentru respingerea acțiunii în contencios administrativ depusă de ***** ca fiind neîntemeiată.

Motivele hotărârii:

Acțiunea înaintată de ***** este admisibilă dar neîntemeiată, din considerentele ce vor fi expuse în continuare de Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău.

Cu referire la admisibilitatea acțiunii:

Prevederi relevante ale Codului administrativ sunt următoarele:

Articolul 2. Reglementarea raporturilor administrative

(2) Anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Articolul 3. Scopul legislației administrative

Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Articolul 5. Activitatea administrativă

Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Articolul 10. Actul administrativ individual

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11. Categoriile actelor administrative individuale

(1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Completul judiciar atestă că actele administrative contestate de reclamant-Hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la sesizarea Procuraturii Generale, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, ***** nr. 396/31 din 10 decembrie 2019 și Hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizării Procuraturii Generale, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, ***** nr. 396/31 din 10 decembrie 2019, sunt acte defavorabile reclamantului, or prin acestea a fost eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală – de percheziție și de aducere silită în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, ***** pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.330² alin. (2) din Cod penal, fiind dispusă deasemenea suspendarea din funcția de judecător și din funcția de vicepreședinte al Colegiului civil, commercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ***** pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii pe cauza respectivă.

Articolul 17. Dreptul vătămat

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 20. Acțiunea în contencios administrativ

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 39. Accesul liber la justiție

(1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Articolul 189. Întărirea acțiunii în contencios administrativ

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate întări o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit art. 191 alin. (3) Cod administrativ (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat), Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Conform art.25 alin.(1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr.947 din 19.07.1996, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii pot fi contestate la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană interesată, în termen de 15 zile de la data comunicării.

Ținând cont că potrivit prevederilor art.191 alin.(3) al noului Cod administrativ, adoptat prin Legea nr.116 din 19.07.2018, în vigoare din data de 01.04.2019, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor **Consiliului Superior al Magistraturii**, se constată competența Curții de Apel Chișinău la examinarea prezentei acțiuni.

Conform art.163 lit.c) din Codul administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Din analiza normelor de drept sus-indicate, Completul judiciar notează că, ***** este în drept să înainteze acțiunea în contencios administrativ, iar acțiunea în contestare utilizată de reclamant pentru revendicarea apărării drepturilor sale nu

este condiționată, la caz, de respectarea procedurii prealabile, iar actul în cauză nu este exceptat de la controlul judecătoresc al legalității.

Potrivit art. 209 alin. (1) lit. b) Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

În speță, Completul judiciar reține că, Hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la sesizarea Procuraturii Generale, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, ***** nr. 396/31 din 10 decembrie 2019 și Hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizării Procuraturii Generale, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, ***** nr. 396/31 din 10 decembrie 2019, au fost contestate în instanță la 10 decembrie 2019.

Conform art. 206 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

*Reieșind din solicitările expuse în cererea de chemare în judecată, rezultă că, acțiunea reclamantului este una în contestare, or, ultimul solicită anularea Hotărîrii Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la sesizarea Procuraturii Generale, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, ***** nr. 396/31 din 10 decembrie 2019 și a Hotărîrii Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizării Procuraturii Generale, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, ***** nr. 396/31 din 10 decembrie 2019.*

Analiza fondului acțiunii în contestare;

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Conform art. 225 Cod administrativ, (1) Instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

(2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

- a) și-a exercitat dreptul discreționar;
- b) a luat în considerare toate faptele relevante;
- c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;
- d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Potrivit art. 219 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Cu raportare la litigiul dedus judecătii, relevante speței sunt următoarele reglementări legislative;

Constituția RM:

Articolul 1 Statul Republica Moldova

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.

Articolul 116 Statutul judecătorilor

(1) Judecătorii instanțelor judecătorești sînt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.

(4) Președintele, vicepreședinții și judecătorii Curții Supreme de Justiție sînt numiți în funcție de Parlament la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii. Ei trebuie să aibă o vechime în funcția de judecător de cel puțin 10 ani.

(6) Sancționarea judecătorilor se face în conformitate cu legea.

Articolul 123 Atribuțiile

(1) Consiliul Superior al Magistraturii asigură numirea, transferarea, detașarea, promovarea în funcție și aplicarea de măsuri disciplinare față de judecători.

Prevederi relevante ale Codului administrativ al RM, sunt următoarele:

Articolul 53. Competența

(1) Competența reprezintă totalitatea atribuțiilor acordate autorităților publice sau persoanelor din cadrul acestora prin lege sau alte acte normative.

(2) Competența se stabilește la momentul inițierii procedurii administrative.

Articolul 57. Consecințele lipsei de competență

(1) Activitatea administrativă se realizează numai de autoritatea publică competentă și în limitele competenței legale.

Prevederi relevante din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr.947 din 19.07.1996 (în vigoare la data emiterii actelor administrative contestate), sunt următoarele:

Articolul 1. Consiliul Superior al Magistraturii – organ de autoadministrare judecătorească

(1) Consiliul Superior al Magistraturii este un organ independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătoresc, și este garantul independenței autorității judecătorești.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii exercită autoadministrarea judecătorească.

Articolul 4. Competența Consiliului Superior al Magistraturii

(5) În scopul realizării funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii poate avea și alte competențe în condițiile legii.

Prevederi relevante din Legea cu privire la statutul judecătorului, nr. 544-XIII din 20.07.1995, sunt următoarele:

Articolul 1. Judecătorul, purtător al puterii judecătorești

(1) Puterea judecătorească se exercită numai prin instanță judecătorească în persoana judecătorului, unicul purtător al acestei puteri.

(2) Judecătorul este persoana investită constituțional cu atribuții de înfăptuire a justiției, pe care le execută în baza legii.

(3) Judecătorii instanțelor judecătorești sînt independenți, imparțiali și inamovibili și se supun numai legii.

Articolul 19. Inviolabilitatea judecătorului

(1) Personalitatea judecătorului este inviolabilă.

(2) Inviolabilitatea judecătorului se extinde asupra locuinței și localului lui de serviciu, vehiculelor și mijloacelor de telecomunicație folosite de el, asupra corespondenței, bunurilor și documentelor lui personale.

(4) Urmărirea penală împotriva judecătorului poate fi pornită doar de către Procurorul General sau prim-adjunctul, iar în lipsa acestuia de către un adjunct în temeiul ordinului emis de Procurorul General, cu acordul Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile Codului de procedură penală. În cazul săvîrșirii de către judecător a infracțiunilor specificate la art.243, 324, 326 și 330² ale Codului penal al Republicii Moldova, precum și în cazul infracțiunilor flagrante, acordul Consiliului Superior al Magistraturii pentru pornirea urmăririi penale nu este necesar.

(4¹) Hotărîrile prin care Consiliul Superior al Magistraturii își expune acordul sau dezacordul pentru pornirea urmăririi penale în condițiile alin.(4) trebuie să fie motivate și se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Magistraturii, cu anonimizarea datelor cu privire la identitatea judecătorului.

(5) Judecătorul nu poate fi reținut, supus aducerii silit, arestat, percheziționat fără acordul Consiliului Superior al Magistraturii. Toate acțiunile procesuale în privința judecătorului, cu excepția cazurilor de infracțiune flagrantă, pot fi efectuate numai după emiterea ordonanței de pornire a urmăririi penale, cu respectarea garanțiilor instituite de normele constituționale și actele internaționale.

Acordul Consiliului Superior al Magistraturii nu este necesar în caz de infracțiune flagrantă.

Completul judiciar reține că, în baza Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 78- III din 12 iunie 2001, ***** a fost numit pe un termen de 5 ani în funcția de judecător la Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău, iar la 04 octombrie 2006, a fost numit în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 796-IV.

Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 905-IV din 22 decembrie 2006, *****, a fost numit în funcția de vicepreședinte al Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, pe un termen de 4 ani.

Ulterior, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 2028-IV din 25 decembrie 2008, a fost numit, prin transfer, în funcția de judecător și președinte al Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, pe un termen de 4 ani.

Prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 6 din 14 februarie 2014, ***** a fost numit în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă de 65 de ani.

La data 15 decembrie 2017 prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 282, ***** a fost numit în funcția de vicepreședinte al Colegiului civil, comercial și de constencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, pe termen de 4 ani.

Completul judiciar reține că, la 18 noiembrie 2019 la Consiliul Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală - reținere, aducere silită, percheziție și arestare, în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, *****.(f.d.a.1-6)

Potrivit sesizării urmează că, la 14 octombrie 2019 Procurorul General interimar a pornit cauza penală nr. 2019978257, în temeiul bănuielii rezonabile privind comiterea de către judecătorul Curții Supreme de Justiție, *****, a infracțiunii prevăzute de art. 330² alin. (2), din Codul penal.

În sesizare se menționează că: *„conform materialelor cauzei penale, în procedura Procuraturii Anticorupție se află cauza penală nr.***** care a fost pornită la 21 octombrie 2019, conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 243 alin. (3) lit. b) din Cod penal, pe faptul spălării de bani, adică convertirea și transferai bunurilor în proporții deosebit de mari, de către persoane care știu că acestea constituie venituri ilicite, în scopul de a tăinui și deghiza originea ilicită a bunurilor, de a ajuta persoane, implicate în comiterea infracțiunii principale, de a se sustrage de la consecințele juridice ale acestor acțiuni, precum și dobândirea, deținerea și utilizarea bunurilor de către o persoană care știe că acestea constituie venituri ilicite, participând la asociere/înțelegere prin acordarea de asistență, ajutor și sfaturi.*

Astfel, la data de 04 noiembrie 2019, în baza ordonanței motivate a procurorului a avut loc percheziția, fiind ridicate mai multe obiecte și bunuri printre care și 18 ceasornice.

(...)

Obiectele ridicate au fost sigilate în două plicuri și două cutii cu semnătura participanților la acțiunea procesual penală - percheziția.

*Potrivit constatării tehnic-științifice/analizei operaționale efectuate de angajații Centrului Național Anticorupție în perioada supusă analizei numitul ***** de comun cu membrii familiei sale a realizat venituri de 7 087 765 lei.*

Concomitent, în aceeași perioadă, acesta, de comun cu membrii familiei sale, a realizat mai multe achiziții de lux, valoarea cărora estimativ depășește 13 863 801 lei.

În astfel de circumstanțe, se constată o diferență substanțială între veniturile obținute și cheltuielile efectuate de circa 6 776 036 lei, ceea ce constituie 1101,79 salarii medii prognozate pentru anul 2018, ceea ce potrivit prevederilor art. 126 din Cod penal se atribuie la proporții deosebit de mari.

Potrivit art. 2 din Legea nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale diferența substanțială este diferența ce depășește 20 de salarii medii lunare pe economie dintre averea dobândită și veniturile obținute de către subiectul declarării împreună cu membrii familiei, concubinul/concubinei pe parcursul exercitării mandatelor sau a funcțiilor publice ori de demnitate publică în aceeași perioadă.

Concomitent, în cadrul urmăririi penale, la 05 noiembrie 2019, cu nr. 12026, în adresa Agenției de Recuperare a Bunurilor Infractionale a fost remisă o delegație în condițiile art. 258 alin. (3) Cod de procedură penală pentru efectuarea investigațiilor financiare paralele în vederea urmăririi bunurilor infracționale, acumulării probelor cu privire la acestea și indisponibilizarea lor.

*Potrivit materialele cauzei penale, ***** a devenit proprietar al imobilului (casă de locuit) situat în Republica Moldova, *****a 23 iulie 2013.*

(...).

Potrivit art. 19 alin. (4) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, în cazul săvârșirii de judecător a infracțiunilor specificate la art. 243 alin. (3) lit. b) din Codul penal, acordul Consiliului Superior al Magistraturii pentru pornirea urmăririi penale nu este necesar.

În corespundere cu pct. pct. 5) și 6) al Hotărârii Curții Constituționale nr. 28 din 14.12.2010 pentru controlul constituționalității prevederilor art. 22 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, s-a statuat că: „potrivit pct. 2 din Principiul V al Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei “Privind independența, eficiența și rolul judecătorului”, adoptată la 13 octombrie 1994,

judecătorii au obligația și trebuie să dețină puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și rapid.

În contextul acestei recomandări și al dispozițiilor constituționale, art. 15 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii sunt obligați să execute întocmai cerințele legii la înfăptuirea justiției, să asigure ocrotirea drepturilor și libertăților cetățenilor, onoarei și demnității lor, apărarea intereselor societății, înaltă cultură a activității judecătorești, să fie nepărtinitori.

În legătură cu respectarea și garantarea independenței judecătorilor, există și problema condițiilor și modalităților de angajare a răspunderii acestora, deoarece într-o societate democratică judecătorul nu poate fi la adăpostul unei imunități absolute, dar în același timp angajarea responsabilității acestuia trebuie făcută sub rezerva unei prudențe determinate de necesitatea garantării independenței și libertății judecătorului contra tuturor presiunilor induse.

Atât prevederile art.116 alin. (6) ale Constituției, cât și legislației în vigoare, art. 15 alin. (6) din Legea cu privire la statutul judecătorului și art. 15 alin. (1) din Codul de etică al judecătorului, prevăd că neîndeplinirea de către judecător a obligațiilor sale atrage răspunderea prevăzută de lege.

Potrivit art. 19 alin. (1) și (2) al Legii cu privire la statutul judecătorului, se enunță că, personalitatea judecătorului este inviolabilă. Inviolabilitatea judecătorului se extinde asupra locuinței și localului lui de serviciu, vehiculelor și mijloacelor de telecomunicație folosite de el, asupra corespondenței, bunurilor și documentelor lui personale.

De asemenea, conform art. 116 alin. (1) al Constituției, judecătorii instanțelor judecătorești sînt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.

Prin urmare, comportând circumstanțele de fapt ale cazului, în vederea asigurării unei investigații eficiente și stabilirii adevărului obiectiv, este necesar a utiliza toate procedeele probatorii prevăzute de Codul de procedură penală, fapt posibil doar în cadrul urmăririi penale.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2) din Codul de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvîrșite, astfel ca orice persoană care a săvîrșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Potrivit art. 252 din Codul de procedură penală, urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia.

*Astfel, ținând cont de gravitatea faptelor cercetate, există bănuiala rezonabilă de a presupune că *****, facînd uz de autoritatea pe care o deține prin prisma funcției de judecător în cadrul Curții Supreme de Justiție, va întreprinde acțiuni de împiedicare a procesului de administrare a probelor prin influențarea martorilor, distrugerea sau tăinuirea probelor materiale relevante cazului sau sustragerea cu rea-voință de a se prezenta la organul de urmărire penală, prin urmare fiind constatate prezența temeiurilor de drept pentru aplicarea măsurilor procesuale de constrîngere prevăzute de Codul de procedură penală.”*

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (2), art. 52 alin. (1) pct. 21), art. 262 alin. (2), art. 274-275 din Codul de procedură penală, art. 19 alin. (4) și (5) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului și art. 4 alin. (5) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Procurorul General interimar a solicitat acordul Consiliului Superior al Magistraturii în vederea reținerii, aducerii silită, percheziției și arestării judecătorului ***** de la Curtea Supremă de Justiție pentru faptele descrise supra.(f.d.a.1-6)

Astfel, potrivit agendei Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 31 stabilite pentru data de 10 decembrie 2019, pe ordinea de zi , pct. 1 s-a indicat chestiunea cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului la reținere, aducere silită, percheziție și arestare a unui judecător. (f.d.a.14)

Cu referire la pretenția reclamantului privind anularea Hotărîrii Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizării Procuraturii Generale, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, ** nr. 396/31 din 10 decembrie 2019, Completul judiciar reține următoarele.***

După cum rezultă din extrasul din procesul verbal al ședinței ordinare a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 31 din 10 decembrie 2019, urmează că, în cadrul ședinței Consiliului Superior al Magistraturii din 10 decembrie 2019, Președintele ședinței Plenului CSM, a propus examinarea chestiunii cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului la reținere, aducere silită, percheziție și arestare a unui judecător, în ședință închisă.

În conformitate cu prevederile art. 8¹ alin. (2) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, ședințele Consiliului Superior al Magistraturii sînt publice, cu excepția cazurilor în care, la cererea motivată a președintelui sau a cel puțin trei membri, se hotărăște ca ședințele să fie închise în vederea protejării informației ce constituie secret de stat sau a cazului în care, datorită unor împrejurări speciale, caracterul public poate prejudicia

interesele justiției sau poate aduce atingere vieții private a persoanelor. Hotărîrea motivată cu privire la declararea ședinței închise se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

Totodată, conform pct. 6.2 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărîrea CSM nr. 668/26 din 15 septembrie 2015, ședințele Plenului Consiliului sînt publice, în afară de cazurile cînd, la cererea motivată a președintelui sau a cel puțin 3 membri ai Consiliului, se hotărăște, cu votul majorității membrilor prezenți, ca ședințele să fie închise și cînd dezbaterea publică a chestiunilor incluse pe ordinea de zi ar putea să aducă atingere vieții private a persoanelor, intereselor statului sau ordinii publice.

De asemenea Codul de procedură penală stabilește caracterul confidențial al procesului penal, iar potrivit art. 212 alin. (1) din Cod materialele urmăririi penale nu pot fi date publicității decît cu autorizația persoanei care efectuează urmărirea penală și numai în măsura în care ea consideră că aceasta este posibil, cu respectarea prezumției de nevinovăție, și ca să nu fie afectate interesele altor persoane și ale desfășurării urmăririi penale în condițiile Legii nr.133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Astfel, reieșind din conținutul prevederilor legale menționate, avînd în vedere faptul că prin publicitatea informațiilor ce se conțin în sesizare s-ar putea aduce atingere vieții private a magistratului și prejudicia desfășurarea urmăririi penale Consiliul Superior al Magistraturii, întemeiat a hotărît a examina în ședință închisă sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, *****. Prin urmare, pretenția reclamantului cu privire la anularea Hotărîrii Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizării Procuraturii Generale, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, ***** nr. 396/31 din 10 decembrie 2019, este una neîntemeiată.

În ce privește pretenția reclamantului cu privire la anularea Hotărîrii Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la sesizarea Procuraturii Generale, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, ** nr. 396/31 din 10 decembrie 2019, Completul judiciar de asemenea o apreciază ca neîntemeiate din considerentele ce vor fi expuse în continuare.***

După cum a fost specificat anterior, la 18 noiembrie 2019 la Consiliul Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, *****.

În contextul celor expuse în sesizare și în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (2), art. 52 alin. (1) pct. 21), art. 262 alin. (2), art. 274-275 din Codul de procedură penală, art. 19 alin. (4) și (5) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului și art. 4 alin. (5) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Procurorul General interimar a solicitat acordul Consiliului Superior al Magistraturii în vederea reținerii, aducerii silite, percheziției și arestării judecătorului ***** de la Curtea Supremă de Justiție.

Examinînd chestiunea în cauză, prin Hotărîrea cu privire la sesizarea Procuraturii Generale, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, ***** nr. 396/31 din 10 decembrie 2019, Consiliului Superior al Magistraturii a hotărît a admite parțial sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală - de reținere, de aducere silită, percheziție și de arestare în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, *****.

S-a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală - de percheziție și de aducere silită în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, ***** , pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.330² alin. (2) din Cod penal.

Deasemenea s-a suspendat din funcția de judecător și din funcția de vicepreședinte al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ***** pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii pe cauza respectivă.

Instanța menționează că potrivit art. 116 alin. (1) și (6) din Constituția Republicii Moldova, *judecătorii instanțelor judecătorești sînt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii, iar sancționarea judecătorilor se face în conformitate cu legea.*

În conformitate cu art. 19 alin. (4) din Legea cu privire la statutul judecătorului, nr. 544-XIII din 20.07.1995, urmărirea penală împotriva judecătorului poate fi pornită doar de către Procurorul General sau prim-adjunctul, iar în lipsa acestuia de către un adjunct în temeiul ordinului emis de Procurorul General, cu acordul Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile Codului de procedură penală. **În cazul săvîrșirii de către judecător a infracțiunilor specificate la art.243, 324, 326 și 330² ale Codului penal al Republicii Moldova, precum și în cazul infracțiunilor flagrante, acordul Consiliului Superior al Magistraturii pentru pornirea urmăririi penale nu este necesar.**

După cum rezultă din materialele dosarului administrativ, urmărirea penală a fost pornită în temeiul art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal. (f.d.a.11-13)

Totodată în temeiul art. 23 alin. (1)-(3) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, (1) Propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia – a adjunctului desemnat prin ordinul Procurorului General de pornire a urmăririi penale, de reținere, de aducere silită, de arestare sau de percheziție a judecătorului se examinează de către Consiliul Superior al Magistraturii **imediat**, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare. (2) Consiliul Superior al Magistraturii examinează propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia – a adjunctului desemnat prin ordinul emis de Procurorul General **doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală** pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziției judecătorului, **fără a-și aroga atribuțiile unei instanțe judecătorești**. (3) Procurorul General nu participă la deliberare.

În baza art. 24 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la statutul judecătorului, nr. 544-XIII din 20.07.1995, judecătorul poate fi suspendat din funcție, la cerere sau din oficiu, prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, dacă: în privința lui se începe urmărirea penală, pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii în cauza respectivă.

Conform art. 19 alin. (3) din Codul de procedură penală, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuیتului, învinuitului, inculpatului, cît și cele care îl dezvinovătesc, precum și circumstanțele care îi atenuază sau agravează răspunderea.

Potrivit art. 24 alin. (1)-(2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, (1) Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărîri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art.19 alin.(4). La adoptarea hotărîrilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot.” (2) Votarea se efectuează în lipsa persoanei al cărei caz este examinat și în lipsa celorlalți invitați.

Completul judiciar relevă că prin Ordonanța Procurorului General interimar, Dumitru Robu, din 21 octombrie 2019 a fost pornită urmărirea penală în baza art. 243 alin. (3) lit.b) din Codul penal pe faptul spălării de bani, adică convertirea și transferul bunurilor în proporții deosebit de mari, de către persoane care știu că acestea constituie venituri ilicite, în scopul de a tăinui și deghiza originea ilicită a bunurilor, de a ajuta persoane, implicate în comiterea infracțiunii principale de a se sustrage de la consecințele juridice ale acestor acțiuni, precum și dobîndirea, deținerea și utilizarea bunurilor de către o persoană care știe că acestea constituie

venituri ilicite, participînd la asociere/înțelegere prin acordarea de asistență, ajutor și sfaturi.

Ulterior, la data de 04 noiembrie 2019, în baza ordonanței motivate a procurorului a avut loc percheziția imobilului (casă de locuit) situat în mun. Chișinău, str. Rădăuțan nr. 23.

Astfel, la 14 noiembrie 2019, de către Procurorul General interimar, Dumitru Robu, a fost pornită urmărirea penală, în temeiul bănuielii rezonabile privind comiterea de către judecătorul Curții Supreme de Justiție, ***** a infracțiunii prevăzute de **art. 330² alin. (2) Cod penal**, pe semnele deținerea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a bunurilor valoarea cărora depășește substanțial mijloacele dobîndite, constatîndu-se în baza probelor, că acestea nu aveau cum să fie obținute licit.

În conformitate cu pct.75 al Hotărîrii Curții Constituționale nr. 22 din 05 septembrie 2013, Curtea a subliniat că, reieșind din normele procesuale penale, pornirea unei cauze penale în conformitate cu legislația în vigoare, când rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală și infracțiunea a fost săvârșită de către un judecător, răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită nu este un act de intervenție în activitatea și independența judecătorilor, ci un proces legal de tragere la răspundere pentru ilegalitatea comisă.

Potrivit pct. 66, 77 al Hotărîrii Curții Constituționale nr.3 din 23 februarie 2016, Curtea a statuat că *legislația Republicii Moldova, similar articolului 5 § 1 lit. c) din Convenție, permite lipsirea de libertate a unei persoane doar dacă există o „bănuială rezonabilă” că această persoană a săvârșit o infracțiune. Bănuiala rezonabilă presupune existența faptelor sau a informațiilor care ar convinge un observator obiectiv că persoana în cauză ar fi putut săvârși infracțiunea.*

77. În acest context, așa cum lăsarea în libertate este regula, iar privarea de libertate este excepția, trebuie justificat de ce s-a optat pentru arestare, și nu pentru o altă măsură de constrângere mai ușoară (Witold Litwa v. Polonia, hotărâre din 4 aprilie 2000, § 78; Enhorn v. Suedia, hotărâre din 25 ianuarie 2005, § 44). Arestarea preventivă poate fi aplicată numai în cazul imposibilității aplicării unei alte măsuri preventive mai ușoare.

Completul judiciar statuează că ședința CSM din 10 decembrie 2019 a fost deliberativă, deoarece la ea au fost prezenți 9 membri din 12, fiind prezenți următorii membrii: Dorel Mustață, Anatolie Galben, Nina Cernat, Luiza Gafton, Petru Moraru, Victor Micu, Ministrul Justiției al RM, Fadei Nagacevschi, Mariana Grama (Timotin) și Procurorul General, Alexandr Stoianoglo, iar în rezultatul deliberării și exprimării votului de membri ai CSM prezenți la ședință, cu 7 voturi „Pro” și unul „Contra”, Plenul Consiliului a adoptat hotărârea în cauză, exercitând

colegial atribuțiile în sensul art. 15 din Legea cu privire la CSM, Procurorul general neparticipând la votare, însă a susținut demersul înaintat.

Prin urmare, în baza celor expuse, ținând cont de prevederile legale invocate, analizând materialele prezentate și examinând sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, doar sub aspectul respectării condițiilor și a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziției judecătorului, fără a-și aroga atribuțiile unei instanțe judecătorești, în scopul oferirii posibilității organului de urmărire penală să investigheze circumstanțele cauzei sub toate aspectele complet și obiectiv, în rezultatul deliberării și exprimării votului de membrii CSM prezenți la ședință, cu 7 (șapte) voturi pro și un vot contra, Plenul Consiliului întemeiat a admis sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, și a eliberat acordul pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală - **de percheziție și de aducere silită**, în privința judecătorului ***** de la Curtea Supremă de Justiție pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 330² alin. (2) din Cod penal, precum și întemeiat a dispus suspendarea magistratului din funcțiile de judecător și vicepreședinte al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție până la rămânerea definitivă a hotărârii în cauza respectivă.

În ce privește alegațiile reclamantului precum că, ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 31 din 10 decembrie 2019 nu a fost deliberativă, Completul judiciar menționează că, în conformitate cu art. 15 al Legii nr.947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, *(1) Consiliul Superior al Magistraturii ca organ colegial î-și exercită atribuțiile în plen. (2) Ședința Consiliului Superior al Magistraturii este deliberativă dacă la ea participă cel puțin două treimi din membrii lui.*

Aderent, art. 16 din Legea vizată stipulează că, *(1) Convocarea în ședință a Consiliului Superior al Magistraturii se face la inițiativa Președintelui acestuia. (2) Consiliul Superior al Magistraturii poate fi convocat și la inițiativa a cel puțin 3 membri ai lui. (3) Data, ora și locul ședinței, ordinea de zi, proiectele hotărârilor ce urmează a fi adoptate și materialele justificative ale acestora sînt aduse la cunoștința membrilor Consiliului Superior al Magistraturii cel mai tîrziu cu 3 zile înainte de ședință, cu excepția cazurilor extraordinare.*

Astfel, după cum rezultă din materialele dosarului administrativ sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, *****, a fost înregistrată în cancelaria CSM, la 18 noiembrie 2019. (f.d.a. 1)

În sesizare, Procurorul General interimar, Dumitru Robu a indicat că la 14 octombrie 2019 Procurorul General interimar a pornit cauza penală nr.

2019978257, în temeiul bănuielii rezonabile privind comiterea de către judecătorul Curții Supreme de Justiție, *****, a infracțiunii prevăzute de art. 330² alin. (2) din Codul penal.

Ca urmare, Președintele interimar al CSM, în limitele competențelor atribuite prin Lege, a convocat ședința Plenului CSM nr. 31 pentru 10 decembrie 2019, ora 9:00, incluzând în ordinea de zi *inter alia* și demersul Procurorului General interimar, Dumitru Robu. Or, în conformitate cu art. 23 din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia - a adjunctului desemnat prin ordinul Procurorului General de pornire a urmăririi penale, de reținere, de aducere silită, de arestare sau de percheziție a judecătorului se examinează de către Consiliul Superior al Magistraturii imediat, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare.

Prin urmare, întru respectarea prevederilor legale pre-citate și având în vedere că sesizarea a fost depusă la 18 noiembrie 2019, iar ședințele Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, stabilite anterior datei de 10 decembrie 2019 au fost contramandate de mai multe ori, din lipsă de cvorum, CSM a convocat ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și a inclus pe ordinea de zi din 10 decembrie 2019 demersul cu privire la examinarea chestiunii referitoare la sesizarea procurorului General interimar, Dumitru Robu, privind eliberarea acordului la reținere, aducere silită, percheziție și arestare a unui judecător.

Deși, reclamantul expune că operațiunea administrativă de convocare a ședinței **extraordinare** din 10 decembrie 2019 este una absolut ilegală, Completul judiciar subliniază că la data de 10 decembrie 2019 nu a avut loc o ședință extraordinară, dar o ședință **ordinară** cu includerea a 34 de chestiuni spre examinare. Faptul dat rezultă din extrasul din procesul verbal al ședinței **ordinare** a Pleului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 31 din 10 decembrie 2019. (f.d. 30)

În același timp, alegația reclamantului ce vizează respectarea art. 70 alin. (1) și 94 alin. (1) ale Codului administrativ raportate la art. 15 alin. (4) din Legea nr. 947, Completul judiciar menționează că audierea în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis, precum și informarea în scris a participanților despre aceasta în decursul unui termen rezonabil, nu urma a fi efectuată la caz, or, aceasta ar fi contrar prevederilor art. 23 ale Legii Consiliului Superior al Magistraturii, care prevede expres că Consiliul Superior al Magistraturii examinează imediat, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare, propunerea Procurorului General sau a prim-adjunctului, iar în lipsa acestuia - a adjunctului desemnat prin ordinul Procurorului General de pornire a urmăririi penale, de reținere, de aducere silită, de arestare sau de percheziție a judecătorului.

Deasemenea, la caz urmează a se ține cont și de faptul că în dezbatere a fost pusă sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu privind darea acordului la aplicarea unor măsuri de restrângere, necesare pentru desfășurarea anchetei penale, procedură care se desfășoară în lipsa judecătorului vizat. Respectiv, este evident că la caz nu era necesară prezența reclamantului în ședința Plenului CSM pentru ai se solicita acordul de a fi reținut, adus forțat și percheziționat.

În lumina celor expuse, Completul judiciar concluzionează că, acțiunea în contencios administrativ depusă de ***** împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la sesizarea Procuraturii Generale, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, ***** nr. 396/31 din 10 decembrie 2019 și a Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizării Procuraturii Generale, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, ***** nr. 396/31 din 10 decembrie 2019, este una neîntemeiată, considerent din care urmează a fi respinsă.

În conformitate cu prevederile art.,art.224 alin. (1) lit. f), 225 Cod Administrativ, art. 389-390 CPC, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

H O T Ă R Ă Ș T E :

Acțiunea în contencios administrativ depusă de ***** împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la sesizarea Procuraturii Generale, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, ***** nr. 396/31 din 10 decembrie 2019 și a Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la examinarea în ședință închisă a sesizării Procuraturii Generale, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în privința judecătorului Curții Supreme de Justiție, ***** nr. 396/31 din 10 decembrie 2019, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărîrea poate contestată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii. Cererea de recurs se depune la Curtea de Apel Chișinău.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Președintele completului,
Judecătorul

Judecătorii

Bostan Angela

Dașchevici Grigore

Mîra Ghenadie